

- ци - ми лег_ки - ми хмар_ка - ми, роз - по -
 - тя - ши_ми вдаль об_ла_ка - ми, рас - ска -

- вів би про муж_ність нам ка_ мінь, хай би
 - за_ ли бо о му_ жест_ ве кам_ ни, ес_ ли б

ка_ мінь о_звав_ ся до нас. *f*
 кам_ ни мог_ли го_ во_ рить.

Зо_рі на не_ бес_нім вид_но_ко_ лі,
 С не_ба смот_рят звез_ды, не ми_га_я,

1.3

ніч мов . чить на річ_ ко_ во_ му дні... А над
 то_ нет пол_ нощь в мед_ лен_ ной вол_ не... А над

1.3

Брес_ том ти_ ша_ як ні_ ко_ лм,
 Брес_ том ти_ ши_ на та_ ка_ я,

1.3

на_ че світ о_ глух на тій вій_ ні.
 буд_ то мир о_ гдох на той вой_ не.

2.4

Лю_ дям важ_ че - з смер_ тю віч на віч!.. А над
 Лю_ дям бы_ ло тя_ же_ лей вдвой_ не!.. А над

Брес_ том ти_ ша без_ до_ ган_ на,
Брес_ том ти_ ши_ на та_ ка_ я,

Більш поживлено,
Более оживленно.

як в о_ту, перед вій_но_ю, ніч. ві_но з на_ми —
что нель_зя не ду_мать о вой_не. для ге_ро_ев

з захопленням
с увлеченням

Перший темп
Первый темп *cresc.*

смер_ті їм не_ ма!
Брес_ та смер_ти нет!

sf

Хай би камінь озвався до нас
Під очими легкими хмарками,
Розповів би про мужність нам камінь,
Хай би камінь озвався до нас.

Зорі на небеснім видноколі,
Ніч мовчить на річковому дні...
А над Брестом тиша — як ніколи,
Наче світ оглух на тій війні.

На кордоні з ранкової мли
Раптом грізно сирени завили.
Мертві стали пліч-о-пліч з живими,
Обнялись і в безсмертя пішли.

Репалась земля, земля кохана,
Людям важче — з смертю віч на віч!..
А над Брестом тиша бездоганна,
Як в оту, перед війною, ніч.

Кожне серце було, наче Брест!
Під вогнем навісним, перехресним,
Перед ворогом — тисяча Брестів,
Кожне серце боролось, як Брест!

Серце билось, рану затуливши!
Навіть стіни плавилась в огні!
А над Брестом — неймовірна тиша,
Наче світ оглух на тій війні.

Хай би камінь озвався до нас
Під очими легкими хмарками,
Розповів би про мужність нам камінь,
Хай би камінь озвався до нас.

...Над землею ранок розпростерся,
Наче пісню, сонце підніма.
А герої, а герої Бреста
Вічно з нами — смерті їм нема!

Если б камни могли говорить
Под летящими вдаль облаками,
Рассказали б о мужестве камни,
Если б камни могли говорить.

С неба смотрят звезды, не мигая,
Тонет полночь в медленной волне...
А над Брестом тишина такая,
Будто мир оглох на той войне.

На границе родимой земли
Вихревые сирены завывали.
Встали мертвые рядом с живыми
И, обнявшись, в бессмертье ушли.

Трескался бетон, изнемогая,
Людям было тяжелей вдвойне!..
А над Брестом тишина такая,
Что нельзя не думать о войне.

Было каждое сердце, как Брест!
Под огнем навесным, перекрестным,
Враг нарвался на тысячу Брестов,
Билось каждое сердце, как Брест!

Сердце билось, боль превозмогая!
Даже стены плавилась в огне!..
А над Брестом тишина такая,
Будто мир оглох на той войне.

Если б камни могли говорить
Под летящими вдаль облаками,
Рассказали б о мужестве камни,
Если б камни могли говорить.

...И звучит, звучит бессмертной песней
Над землею мирною рассвет!
Для героев, для героев Бреста,
Для героев Бреста смерти нет!